

Date : 22-8-2017 16:08:37

From : "[REDACTED]@rws.nl"
To : "[REDACTED] (WVL)" <[REDACTED]@rws.nl>, "[REDACTED] (WVL)" <[REDACTED]@rws.nl>, "[REDACTED] (WVL)" <[REDACTED]@rws.nl>

Subject : RE: vraag [REDACTED] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Hallo allemaal,

De helpdeskvraag waar het hier om draait is mij eerlijk gezegd niet helemaal duidelijk. Meer in zijn algemeenheid het volgende: Artikel 7 Bbk is inderdaad een zorgplicht in het kader van het toepassen en specifiek gericht op oppervlaktewater. Artikel 2 en 3 regelen de bevoegdheidsverdeling. In artikel 4 Bbk is een coördinatieregeling opgenomen indien toepassingen op de landbodem binnen een of meer bodembeheergebieden plaatsvinden waarvoor meerdere bestuursorganen bevoegd gezag zijn. Dat ene bestuursorgaan is dan ook belast met het toezicht. Daarnaast kent het Bbk ook een algemeen verbodsartikel in het kader van het toepassen van grond en baggerspecie: artikel 37 Bbk. Handhavend optreden op grond van artikel 7 Bbk is bevoegd gezag Bbk. Indien er meerdere bestuursorganen betrokken zijn dan is afstemming altijd goed. Daar is geen wettelijke basis voor nodig.

Groeten [REDACTED]

Van: [REDACTED] (WVL)
Verzonden: maandag 21 augustus 2017 12:19
Aan: [REDACTED] (WVL); [REDACTED] (WVL)
CC: [REDACTED] (CD)
Onderwerp: RE: vraag [REDACTED] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Beste

Vast dank voor deze reacties ,kom langzaam uit de knoop;-)

Nadere uitleg van mij nu ik het weer een beetje helder krijg:

Bevoegd gezag is dus voor de toepassing Bbk en voor de handhaving zorgplicht artikel 13 Wbb de gemeente lees ik

De gemeente/RUD heeft bij de melding van deze toepassing de zorgplicht niet toegepast , maar treedt dus nu bestuurlijk handhavend op vanuit alleen artikel 13 Wbb en eist maatregelen gezien vanuit artikel 13 (niet voor oppervlaktewater) onder last van dwangsom.

Echter alleen maatregelen naar grondwater en bodem zijn onvoldoende met oog op de vervuiling van het ook oppervlaktewater

Wie mag dus nu optreden handhavend voor artikel 7 .
 Voor de toepassing is dus de gemeente bevoegd gezag , maar dan dus ook voor de zorg bij de toepassing en toezicht op artikel 7 Bbk ,daar het waterschap geen bevoegd gezag is voor de toepassing op de landbodem.

Maar voor de handhaving oppervlaktewater artikel 7, is dus niet de gemeente bevoegd gezag , maar het waterschap.

[REDACTED] :Met gecoördineerde aanpak bedoel ik dat beide de bevoegde gezagen niet afstemmen omdat het 1 geval is .
 Ik meen dat vanuit het artikel 30 (en ook bij spiegelartikelen Wbb en waterwet als er een ernstige geval ligt) wel een verplichting is dat bevoegde gezagen afstemmen als

meerdere bevoegde gezagen betrokken zijn bij een geval .

Als toepasser krijg je nu twee brieven voor hetzelfde geval vanuit verschillende bevoegde gezagen, met last onder dwangsom, waarbij vanuit twee kanten dus diverse maatregelen geëist worden voor 1 geval ? (Vraag mij af of je twee maal een dwangsom op kan leggen voor 1 geval , maar dat terzijde)(

Zeer onhandig dat hier geen verplichting is tot afstemming (In het HUM staat wel iets maar dat is meen ik vrijwillig)

Overigens als het tegen zit ok nog een derde want de lozing vindt ook nog plaats op Rijkswater en dat is ook niet geregeld (doorspoelen sloot dus lozing vanuit Ws naar RWS)

Mvg [redacted]

Van: [redacted] (WVL)

Verzonden: maandag 21 augustus 2017 11:49

Aan: [redacted] (WVL); [redacted] (WVL)

CC: [redacted] (CD)

Onderwerp: RE: vraag [redacted] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb

Vorig jaar hebben we ([redacted] en ik) nav de Casus Bunschoten (TTG) gekeken naar de basis voor handhaving; artikel 13 Wbb of 7 Bbk. Op grond van de toelichting bij art. 7 Bbk, leek ons dit de juiste grondslag. Ik weet niet of het echt wat toevoegt aan jullie vraagstukken, maar bijgaand de tekst. Volgens mij kan dus ook ogv art. 7 Bbk gehandhaafd worden. Hoe en of dan evt. afstemming tussen verschillende bevoegde gezagen is geregeld, weet ik helaas niet, mss [redacted]!

Artikel 7

In het kader van de toepassing van bouwstoffen en grond of baggerspecie op of in de bodem of in oppervlaktewater gelden de algemene zorgplichtbepalingen van artikel 13 Wbb, artikel 1.1a Wm en artikel 2 van de Wms. Zij zijn bedoeld als vangnet voor situaties waarin sprake is van kennelijk onzorgvuldig handelen waardoor schade kan ontstaan voor de mens en het ecosysteem, zonder dat een specifiek wettelijk voorschrift wordt overtreden. De onderhavige bepaling heeft dezelfde klassieke vangnetfunctie, maar ziet anders dan de eerder genoemde bepalingen speciaal op oppervlaktewater.

De vangnetfunctie brengt met zich mee dat het bevoegd gezag op basis van de onderhavige bepaling handhavend kan optreden, indien (potentieel) nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater optreden als gevolg van een toepassing in het kader van het besluit. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij parameters die niet op de lijst van bijlage 1 van het besluit voorkomen of bij parameters die wel op deze lijst voorkomen, maar waarvoor in de ministeriële regeling bij het besluit geen eisen zijn opgenomen, zoals voor nutriënten, zwevend stof, pH en reducerend vermogen. Hierbij kan worden gedacht aan een geval waarin bemeste landbouwgrond in oppervlaktewater wordt toegepast voor het verondiepen van een put. Hierdoor kunnen blijvende negatieve effecten op de kwaliteit van het oppervlaktewater optreden, ondanks dat met het verondiepen juist een verbetering van de waterkwaliteit wordt beoogd. Een ander voorbeeld is een plotselinge verandering van de pH van het oppervlaktewater door toepassing van te grote hoeveelheden van bepaalde typen bouwstoffen in te korte tijd in een kleine oppervlaktewateren, waardoor vissterfte kan optreden.

Om in zulke situaties nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen kan het bevoegd gezag toepassers vooraf om informatie vragen en zo nodig bij voorbaat in de vorm van een beleidsregel aangeven in welke gevallen zich nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater voordoen.

Indien desondanks sprake is van zodanige nadelige gevolgen en de toepasser voldoet niet aan de verplichting om deze ongedaan te maken of zoveel mogelijk te beperken, kan het bevoegd gezag tot handhaving overgaan.

Overtreding van de zorgplicht is een economisch delict dat strafbaar is gesteld op grond van de Wet op de economische delicten.

Naast de klassieke vangnetfunctie heeft de onderhavige bepaling ook een deregulerende functie. Dit wil zeggen dat de bepaling ook kan fungeren als aanvulling op de algemene regels voor toepassingen van bouwstoffen, grond en baggerspecie in het besluit. Voor toepassingen in oppervlaktewater is op grond van artikel 5, tweede lid, van het besluit geen vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren vereist, mits wordt voldaan aan de voorwaarden die worden genoemd in het eerste lid van dat artikel. Artikel 5, tweede lid, geldt niet voor toepassingen van bouwstoffen, grond en baggerspecie op of in landbodem. Voor een toepassing op of in landbodem die nadelige gevolgen kan hebben voor het oppervlaktewater, zou – zonder de zorgplichtbepaling – een vergunning op grond van de Wvo zijn vereist. Hierbij moet worden gedacht aan toepassingen die op grond van het besluit zijn toegestaan, waarbij stoffen in het oppervlaktewater komen die niet in de lijst in bijlage 1 van het besluit worden genoemd of krachtens het besluit zijn genormeerd. Indien bij een zodanige toepassing de in de onderhavige zorgplichtbepaling omschreven maatregelen worden genomen, treedt deze bepaling echter als algemene regel in de plaats van een vergunningplicht. Mede om die reden is de onderhavige bepaling in het besluit opgenomen.

De deregulerende functie kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij het vrijkomen van overtollig verzilt water als gevolg het toepassen van zeezand. Voor de lozing van dit overtollige water diende onder vigeur van het Bouwstoffenbesluit (naast een melding op grond van het Bouwstoffenbesluit voor de toepassing zelf) een vergunning op grond van de Wvo te worden verleend (vgl. onder meer ABRvS 15 februari 2006, nr. 200506339/1). Aangezien deze lozing onlosmakelijk verbonden is met de toepassing van zeezand, is een afzonderlijke vergunning, mede vanwege het streven naar reductie van de administratieve lasten niet gewenst. De onderhavige bepaling bewerkstelligt dat, indien wordt voldaan aan de zorgplicht, voor een dergelijke lozing geen Wvo-vergunning nodig is.

Voor toepassingen op of in de landbodem met gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater, waarbij de zorgplicht niet wordt nagekomen, kan geen vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater worden verleend. In artikel 28, vijfde lid, en artikel 37 van dit besluit is namelijk een (absoluut) verbod opgenomen om bouwstoffen respectievelijk grond of baggerspecie in strijd met artikel 7 toe te passen.

Van: [REDACTED] (WVL)
Verzonden: maandag 21 augustus 2017 11:14
Aan: [REDACTED] (WVL)
CC: [REDACTED] (CD); [REDACTED] (WVL)
Onderwerp: vraag [REDACTED] wie is bevoegd gezag artikel 13 Wbb
Urgentie: Hoog

Hoi [REDACTED]

In bijgaand document heb ik geprobeerd je vragen te beantwoorden. In je vraagstelling haal je bevoegd gezag voor de toepassing van het Bbk en de Wbb en bevoegd gezag voor de handhaving door elkaar. Zie bijgaande antwoorden waarbij ik heb geprobeerd om e.e.a. te verduidelijken. [REDACTED] check jij nog even het verhaal rondom artikel 7 bbk?

Groet,

[REDACTED]